

COURTAIS, Pere; BALSELLS BESO, Lluís [dibuixos] [a la cura de Patrick Gifreu, Enric Prat i Pep Vila]. *L'Homero rossellonès (1868)*. Girona: Ajuntament de Girona, 2002. 12 p.

CULEBRAS, Jesús. *Castellfollet de la Roca*. Girona: Diputació de Girona: Caixa de Girona, 2002. 96 p.

DD.AA. *IV Seminario sobre aspectos jurídicos de la gestión universitaria. Vol. I y II (Universitat de Girona, del 17 al 19 de mayo)*. Girona: Universitat de Girona, 2001. 812 p.

DIAZ OLIVERAS, Quim; GAITX MOLTÓ, Jordi. *Passejades per Sant Feliu de Guíxols: itineraris arquitectònics i d'evolució urbana*. Sant Feliu de Guíxols/Girona: Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols/Diputació de Girona, 2002. 113 p.

FABRA, Pompeu [a cura de Lluís Marquet]. *Fabra abans de Fabra: correspondència amb Joaquim Casas Carbó*. Vic/Girona: Eumo/Universitat de Girona, 2002. 177 p.

FAGES DE CLIMENT, Carles [presentació, edició i notes de Joan Ferrerós]. *Epigrames*. Girona: Brau, 2002. 203 p.

FERRER I COSTA, Joan. *Hebreu bíblic*. Girona: Universitat de Girona, 2002. 132 p.

FERRER I COSTA, Joan. *Hebreu: llengua, literatura, gramàtica*. Girona: Universitat de Girona, 2002. 160 p.

FERRER, Joan Carles; RABASEDA, Joaquim. *Proceedings of MS2002: International Conference on Modelling and Simulacion in Technical and Social Sciences*. Girona: Universitat de Girona, 2002. 922 p.

ques imprescindibles. En definitiva, un treball gens pretensions que introdueix en el món del còmic qual-sevol que ignori que un dia, patrocinat per un republicà, un Joan Carles I de Borbó i Borbó de ficció es va rapar el cap com un *skin*, o que el Capità Trueno i la Sigrid de la nova etapa, enllitats, van ser portada del Telenotícies de TV3.

Moisés de Pablo

La Cantoria, una esperança i un treball seriós

LA CANTORIA.

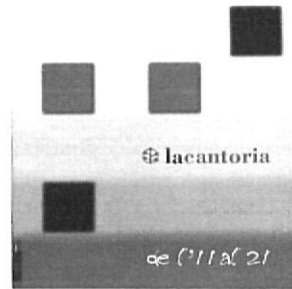
De l'11 al 21.

CD. Amics del museu d'Art de Girona. Diputació de Girona, 2003.

El disc compacte està clarament diferenciat en tres blocs: un dedicat a la música medieval, un segon bloc dedicat a l'època contemporània i finalment un tercer dedicat a la música del Renaixement.

Cal esmentar, com a característica general, la bona afinació amb què La Cantoria afronta aquest ample repertori, i que, tenint en compte la varietat d'estils que aquest té, no és una tasca gens fàcil.

Si ens fixem en la distribució sonora vocal, caldria una millor i més precisa compensació de les veus. En general, s'hi troba una des-

viació cap a l'agut de la presència sonora, i hi manquen més les veus baixes del grup, qüestió aquesta, però, de fàcil correcció a mesura que es vagi consolidant i estabilitzant el cor de cambra.

Una altre element que s'ha d'anar consolidant a mesura que vagi avançant el treball de La Cantoria és la d'establir diferents colors entre les obres interpretades, sobretot quan es tracti de músiques de diferents estils (en aquest treball discogràfic aquest element de color té una presència força estàtica).

Aquesta rigidesa de color entre diferents estils comporta, en aquest cas, una possible definició cap a un repertori, el contemporani, on el cor de cambra gironí sembla que s'hi troba, des del punt de vista sonor, molt còmode, i on assoleix realment un resultat molt bo.

Quan el grup afronta aquest repertori (desigual, tant pel que fa a l'estil com pel resultat artístic de les composicions) és on mostra el seu millor saber fer i la seva potencialitat com a grup vocal.

En aquest bloc d'obres s'assoleix una bona dinàmica de matisos i colors, i en

els fragments de poca intensitat sonora és on es troba més riquesa.

Voldria destacar també la importància de programar repertoris on es puguin trobar músiques del nostre temps, i sobretot músiques de qualitat de compositors ja consagrats (però generalment desconeguts per al públic no especialitzat), al costat de compositors novells i compositors catalans i gironins, ja que és aquesta l'única manera de consolidar els nostres compositors i també de perfilar en la justa mesura l'evolució del seu ofici. En aquest sentit, La Cantoria fa un excel·lent treball, el qual seria bo que compartissin les altres agrupacions musicals gironines.

Quant a la incorporació d'instruments d'època (en el repertori medieval i del Renaixement), caldria esmentar que, si bé aporten una certa varietat tímbrica, aquesta s'estableix més per l'ús dels diferents instruments que no pas per la varietat de colors extrets en cada un d'ells. És important, però, que es comenci a consolidar en les agrupacions gironines, i en La Cantoria trobem un bon exemple de l'ús d'instruments i de tècniques específiques per interpretar la música antiga.

L'últim aspecte que tractaré és el de la interpretació rítmica: en aquest treball del cor de cambra es nota una gran dosi d'estabilitat en el tractament rítmic.

Aquesta estabilitat rítmica funciona molt bé en les composicions més modernes, com es pot comprovar en el disc, però en el repertori antic es troba a faltar una certa flexibilitat, la qual es fa imprescindible per transmetre tota la dimensió artística d'aquesta música.

Com a conclusió final, caldria dir que el CD *De l'11 al 21* del cor de cambra La Cantoria és un treball seriós que aporta una bona esperança al panorama musical gironí i que, tot i que té molts elements millorables, aquest enregistrament (i com a conseqüència també el cor de cambra) obre portes en la línia d'un treball seriós amb un resultat qualitatiu molt digne, el qual és de desitjar (i cal) que es vagi consolidant i millorant.

Josep Jofré i Fradera

Les herbes de la Cerdanya

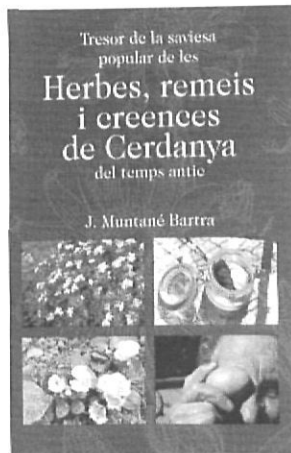
MUNTANÉ BARTRA, JOAN

Tresor de la saviesa popular de les herbes, remeis i creences de Cerdanya del temps antic.

Institut d'Estudis Ceretans, amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya i el suport del Patronat Francès Eiximenis.

2a edició amplada. 488 pàgines.

Un dels primers llibres científics escrits en català a la Renaixença és el *Catalèch de la Flora de la Vall de*

Núria (1882) per Estanislau Vayreda. Des de llavors són molts els treballs referits a la vegetació de diferents indrets de Catalunya. També són molts els botànics de camp, naturistes o senzillament amics de les plantes i tradicions que han recollit informacions donades per pagesos, pastors o herbolaris. Però és a partir de la creació a Barcelona del Grup Català d'Etnobotànica, l'any 1986, que s'organitza al Laboratori de Botànica de la Facultat de Farmàcia de la UB una línia de recerca per estudiar des d'aquest punt de vista les diferents zones del Principat. Així ens ho explica l'autor en el capítol 1.

La seva tesi doctoral, *Aportació al coneixement de l'etnobotànica de la Cerdanya* (1991), en va ser el primer fruit. I aquest llibre, que n'és una adaptació, va merèixer el Premi Nacional Joan Amades 1992 de Recerca Etnogràfica. Que 10 anys després se'n faci

una segona edició amplada ja diu prou sobre la seva vàlua.

De les 125 espècies descrites en el capítol 2, cal destacar el rigor de la informació, les fotografies del mateix autor i les il·lustracions d'E. Sierra-Ràfols. Començar aquest catàleg agrupant-les per hàbitats, amb els suggerents dibuixos de Joaquim Carbonell, n'és un gran encert. Tanca aquest capítol un apartat sobre combinacions d'herbes, preparats, plantes tòxiques i diferents usos populars de les plantes, proporcionat pels informants.

La transcripció ordenada d'altres remeis i creences en el capítol 3 mostra com l'autor, curós d'haver rebut «un tresor de saviesa popular», no ha pogut resistir la temptació d'enumerar-les davant el risc de l'oblit.

L'índex dels 150 informants (amb la indicació de poble, nom de la casa i edat), els tres índexs de les plantes (ordenats pel nom científic, nom popular i segons el seu ús, respectivament) i una molt completa bibliografia acaben de configurar aquest llibre, que, com diu Ramon Folch en el seu pròleg, «estalviarà molta feina als arqueòlegs [d'etnobotànica i cultura popular] en excavar just abans de l'enderroc».

Montserrat Manén

FRANZOSO, Marco [et al.] [traducció de Jordi Curbet Hereu]. *Estats crepusculars*. Girona: CCG, 2002. 93 p.

FREITAS NOGUEIRA, Maria Victòria. *Una Cultura diferent, un món de semblances: estudi comparatiu de la realitat jueva de Girona i Toledo a l'Edat Mitjana*. Girona: Universitat de Girona/Ajuntament de Girona, 2002. 90 p.

GIFRE I RIBAS, Pere; MATAS, Josep; SOLER, Santi. *Els Arixus patrimonials*. Girona: CCG, 2002. 127 p.

GONZÁLEZ CARRASCO, Mònica. *Risc i protecció social en el maltractament infantil: la perspectiva dels models organitzadors*. Girona: Universitat de Girona, 2002. 125 p.

GRAU I FERRANDO, Dolors. *Cementiris i sepelis*. Girona: Diputació de Girona: Caixa de Girona, 2002. 96 p.

HERNÁNDEZ I BAGUÉ, Santiago. *Palafrugell i el suro: feina i gent dels inicis de la indústria a la postguerra*. Palafrugell/Girona: Ajuntament de Palafrugell/Diputació de Girona, 2002. 238 p.

IBARZ, M. Carme. *La Ratolineta Afra descobreix Antoni Gaudí*. Girona: Pedra de Toc, 2002. 52 p.

IBN SAPRUT, Sem Tob [introducció, traducció i notes de Josep V. Niclós]. *La Pedra de toc*. Barcelona/Girona: Universitat de Barcelona/Ajuntament de Girona, 2002, vol. 1, 186 p.

IGLESIAS, Pep; FARGNOLI, Valentí; ROISIN, Llucià; ESQUIROL, Josep; SANS, Narcís. *El Centre: el temps l'acaricia*. Girona: Centre Comercial "El Centre", 2002. 48 p.